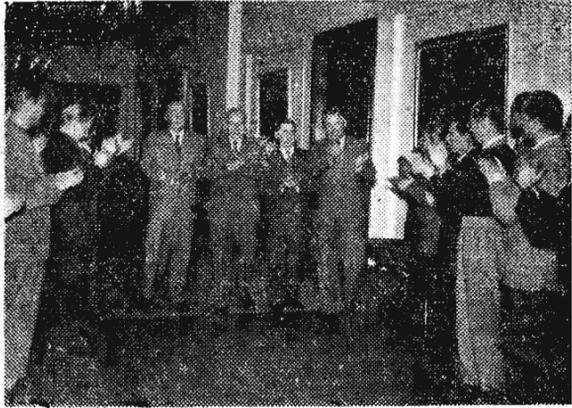

Całe społeczeństwo Rzeszowszczyzny udziela pełnego poparcia nowemu kierownictwu partii

Józef Cyrankiewicz, Władysław Gomułka, Edward Ochab i Aleksander Zawadzki przyjęli delegację warszawskich zakładów pracy i studentów uczelni stołecznych.

CAF — fot. Baranowski

DZIŚ 6 STRON

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW, ŁĄCZCIE SIĘ!

NOWINY RZESZOWSKIE

ORGAN KOMITETU WOJEWÓDZKIEGO PZPR

Nakład 56.421

Cena 20 gr

Nr 253 (2292) — Rzeszów, wtorek 23 października 1956 r.

Projekt ordynacji wyborczej do Sejmu PRL przyjęty przez komisję sejmową w dniu 20. X. 1956 r. zamieszczamy na str. 4, 5 i 6

Wiosna w życiu partii i narodu

Szerokim echem odbił się głos VIII Plenum Komitetu Centralnego PZPR w województwie rzeszowskim. Głos partii i jej kierownictwa dociera w ostatnich dniach do najdalszych zakątków ziemi rzeszowskiej. Wsłuchują się w niego z wielką uwagą tysiące ludzi. Ostatnie wydarzenia wyrwały z apatii ludzi najbardziej nawet obojętnych. I tych co na skutek doznanych osobistych krzywd stracili wiarę w przyszłość i tych co nie angażowali się w życie polityczne. Prawda i sprawiedliwość zwyciężyła. Nie przyszło to łatwo. Nie obeszło się bez trudu ale dziś możemy z dumą mówić o owocach naszej walki, o zwycięstwie postępu i demokracji.

Od soboty temperatura aktywności podniosła się co godzinę. Mało było takich, którzy odeszliby od głośników radiowych w czasie transmisji przemówienia tow. Gomułki. W przemówieniu tym zawarta została gruntowna analiza dotychczasowych błędów i wypaczeń oraz ich źródeł. To, że doszło do takiej analizy, że powiedziano partii i narodowi całą prawdę przekonuje w pełni cały naród, że partia kieruje się w swolch poczynaniach konkretną znajomością nastrojów mas, ich potrzebami i dążeniami, że największą troską partii winno być dobro narodu i to właśnie skupia wokół jej kierownictwa cały naród, i to właśnie powoduje, że na tysiącach zebraniach, na masówkach, wiecach, w różnych środowiskach ludzie ślą gorące zapewnienia poparcia dla kierownictwa partii, zobowiązują się iść drogą wytkniętą przez VIII Plenum Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Już dawno nie widziano i nie odczuwano takiego głębokiego zainteresowania, takiej pasji i osobistego zaangażowania się ludzi jak w te gorące dni.

Słusznie ktoś powiedział, że po długo trwającej zimie przyszła piękna wiosna, która teźnła nowe życie w partii. Śmiało dziś możemy powiedzieć, że to co zostało dokonane na VIII Plenum KC było najgorętszym pragnieniem mas pracujących. Zachodzące przemiany można porównać do tego okresu, kiedy to w wyniku zwycięskich bojów Armii Radzieckiej i odrodzonego Wojska Polskiego lud pracujący przejął władzę w swe ręce. Teraz kierownictwo partii spoczywa w rękach ludzi, cieszących się autorytetem i poparciem całego narodu i to jest gwarancją, że takie kierownictwo zapewni rozwój demokracji w życiu partii i państwa.

Dni gorączkowego oczekiwania minęły, woła całego narodu wybrano na I sekretarza tow. Władysława Gomułkę, który w swoim przemówieniu programowym wysunął nowe perspektywy i zadania. Niechże więc teraz ten zapał i zapewnienia przerodzą się w falę konkretnych czynów dla realizacji stojących przed nami zadań.

Więcej, lepiej, taniej — hasło, które ma dla nas nową treść jest celem wszystkich naszych wysiłków. W nowych warunkach powstają nowe możliwości dla rozwinięcia inicjatywy załóg robotniczych w zarządzaniu gospodarką; w rozwoju produkcji. Nowe perspektywy otwierają się przed naszą wsią. Ale tak w przemyśle jak i w rolnictwie tak i w całym naszym życiu niezbędne są, z jednej strony uporczywa walka ze starymi nawykami a z drugiej podwojenie wysiłków w realizacji tych zadań, które z takim zaufaniem powierza nam kierownictwo partii w naszych konkretnych rzeszowskich warunkach.

W rzeszowskiej WSK

Zaloga WSK w Rzeszowie głęboko żyje ostatnimi wydarzeniami zaistniałymi w naszej partii. Powrót tow. Gomułki do czynnego życia politycznego i jego wybór na I sekretarza KC PZPR, spotkał się z uznaniem i pełnym poparciem wszystkich robotników. Najnowsza prasa kilkakrotnie dowożona samochodami w dniu 22 bm. była formalnie rozchwytywana, a 15-minutową przerwę obiadową załogi poszczególnych wydziałów WSK samorzutnie wykorzystywały na odczytywanie, podczas których wyrażano pełne poparcie dla nowo wybranego Biura Politycznego i tow. Władysława Gomułki.

Kiedy o godzinie 15 zaczęły syreny ogłaszające koniec pracy i zmiany, setki pracowników zebrały się na dziedzińcu fabrycznym, by jeszcze raz zmanifestować swoje pełne poparcie dla nowo wybranego kierownictwa partii i tow. Gomułki.

Masówkę zagal przewodniczący rady zakładowej WSK tow. Filipiak, po czym głos zabrał parterg tow. Luśkiewicz. Opowiedział on załozde swe wrażenia z trzydniowego pobytu w Warszawie, podkreślając nastroj, jaki panował wśród klasy robotniczej stolicy oraz gorące poparcie ludu Warszawy i całego kraju jakże towarzyszyły obradom VIII Plenum KC PZPR.

Następnie przemawiali do

zebranych pracownicy poszczególne wydziały WSK, a więc: tow. Batorski z narzędziowni, tow. Stachowicz z wydziału mechanicznego, inż. Borowiecki (który niedawno powrócił po studiach z ZSRR), tow. Konon z wydziału montażu, tow. Piłuchwa — robotnica ślusarni, tow. Chrzanowski z odlewni i wielu innych.

Podkreślali oni, że program partii wysunięty w przemówieniu tow. Gomułki spotkał się z pełną aprobatą wszystkich ludzi pracy oraz że klasa robotnicza darzy pełnym zaufaniem i deklaruje pełne poparcie dla nowo wybranego Biura Politycznego z I sekretarzem tow. Władysławem Gomułką na czele. Przemówienia ich przerywane były raz po raz okrzykami: Niech żyje Polska Zjednoczona Partia Robotnicza! Niech żyje Komitet Centralny PZPR! Niech żyje naród polski; — budowni czy szejalizmu! Niech żyje nasz kraj! Niech żyje nasz naród! Niech żyje nasz kraj! Niech żyje nasz naród!

Deklarując pełne zaufanie i poparcie dla władz centralnych naszej partii mówcy odczytywali również treść uchwał podjętych poprzednio na zebraniach poszczególnych wydziałów. M. in. załoga odlewni zobowiązała się przeprowadzić dodatkowo jeden dzień, a zarobek przeznaczyć na pomoc materialną najbardziej potrzebującym robotnikom. Inż. Szymutko wystąpił z projektem pełnego wykorzystania mocy produkcyjnej zakładu przez podjęcie seryjnej produkcji metalotrawowych sanochodzików marki „Gogomobil”. Dzięki temu w pełni będzie moż-

na wykorzystać park maszynowy WSK, zlikwidować wszelkie gózdliny postojowe, a ponadto zaistnieje realna możliwość zwiększenia stanu liczebnego załogi fabryki. Projekt inż. Szymutki zebrani powitali gromkimi oklaskami.

Zaloga wydziału 10 zobowiązała się podnieść o 15 proc. swój plan produkcyjny, utrzymując wysoką jakość produkcji. Prócz wymienionych, podjęto jeszcze cały szereg dalszych, cennych zobowiązań.

Na zakończenie masówki zebrani uchwalili jednogłośnie rezolucję, w której m. in. czytamy:

„Zaloga WSK w Rzeszowie z pełnym uznaniem i zadowoleniem przyjmuje uchwałę (Ciąg dalszy na str. 3)

Masy chłopskie solidaryzują się z uchwałami VIII Plenum

W gromadach Jodłówka i Pruchnik w powiecie jarosławskim odbyły się sesje członkowskie Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego w powiecie przemyskim przyjęły z ogromną radością. Na zebraniach kół ZSL w gromadzie Medyka oraz w Pikulicach, chłopcy wyrażali swoje poparcie dla polityki KC Partii.

Oświadczyli oni, że w obecnej sytuacji politycznej wzmogą wysiłki ze swej strony, ażeby przyczynić się do poprawienia niesprzyjającej sytuacji gospodarczej, jaka istnieje w rolnictwie.

Tysięczne tłumy mieszkańców Rzeszowa zebrały się na masowym zebraniu zorganizowanym w hali „Gwardii” przez Komitet Miejski Frontu Narodowego.

Olbrzymia hala „Gwardii” nie pomieściła jednak wszystkich tych, którzy przybyli na masówkę, aby zmanifestować swoje gorące poparcie dla polityki partii i jej nowego kierownictwa z tow. Władysławem Gomułką na czele.

Na zdjęciu: Uczestnicy manifestacji wokół hali „Gwardii” w Rzeszowie.

Dziś posiedzenie Sejmu PRL

Prezydium Sejmu ustaliło termin posiedzenia Sejmu PRL na godz. 17 dnia 23 bm.

Posiedzenia wszystkich wojewódzkich zespołów poselskich odbędą się dnia 23 bm. o godz. 11 w salach Domu Poselskiego przy ul. Wlejskiej 4.

Odpowiedź Eisenhowera na list premiera Bułganina

AGENCJE amerykańskie podały do wiadomości tekst pisma prezydenta Eisenhowera, zawierającego odpowiedź na list przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR N. A. Bułganina w sprawie rozbrojenia, zakazu broni jądrowej oraz zakazu dokonywania prób z tą bronią. W swej odpowiedzi prezydent Eisenhower ustosunkowuje się negatywnie do sugestii premiera Bułganina.

Kandydat na prezydenta USA z ramienia demokratów Stevenson przekazał prasie piśmienne oświadczenie, w którym skrytykował z oburzeniem fakt odrzucenia przez Eisenhowera radzieckiej propozycji.

Żywe tradycje Dąbrowszczaków są trwale zapisane na kartach polskiego ruchu robotniczego

Przemówienie Józefa Cyrankiewicza na akademii z okazji Tygodnia Dąbrowszczaków

Jak już podawaliśmy na akademii w Warszawie z okazji rozpoczęcia Tygodnia Dąbrowszczaków — przemówienie wygłosił prezes Rady Ministrów Józef Cyrankiewicz. Poniżej zamieszczamy skrót tego przemówienia.

DRODZY towarzysze i przyjaciele!

Jesteście tu zebrani chyba wszyscy z żyjących i jako tako zdrowych żołnierzy polskiej brygady im. Dąbrowskiego, zwanych u nas popularnie, z warszawska „Dąbrowszczakami”.

Witam was, towarzysze, serdecznie i gorąco w imieniu

Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Jest tutaj też sporo waszych przyjaciół, przyjaciół Brygady im. Dąbrowskiego z innych krajów — przyjaciół naszego narodu, których w imieniu partii i w imieniu komitetu obchodu XX rocznicy powstania polskich ochotniczych oddziałów Brygad Międzynarodowych w Hiszpanii, bardzo serdecznie witam. Są tu też przedstawiciele bohaterskiej warszawskiej klasy robotniczej, która wysyłała wówczas tysiące swoich najlepszych synów do walki „Za Naszą i Waszą wolność”.

Jesteśmy tu zespoleni ze sobą — i różne pokolenia, i Dąbrowszczacy, i nie-dąbrowszczacy — poczuciem tego, że żywe tradycje Dąbrowszczaków są trwale zapisane na kartach polskiego ruchu robotniczego.

Żywo stoją mi w pamięci te lata wielkiego wzniesienia fali rewolucyjnej w Polsce, lata wywalczanego uparcie Frontu Ludowego, lata, w których czuło się instynktem klasowym narastającą groźbę faszyzmu, a nierozważnie z instynktem klasowym związanym instynktem narodowym — narastającą groźbę, jaką naszym narodowi gotował hitleryzm.

Polskie masy pracujące odpowiedziały na to podniesieniem sztandaru walki o władzę w Polsce — odpowiedziały wzmocnionym pragnieniem umocnienia międzynarodowych więzów solidarności — bo solidarność międzynarodowa to przecież nie jest pusty dźwięk a konsekwentne narzędzie siły w walce o socjalizm.

Polskie masy pracujące podniosły wówczas tym mocniej hasło solidarności z pierwszym krajem socjalizmu — ze Związkiem Radzieckim, na który faszyzm szykował swój zamach. I polskie masy pracujące wysyłały swych synów na daleką ziemię Hiszpanii, aby hasła międzynarodowego socjalizmu w jakże trudnych warunkach ówczesnych pieczętować krwią.

To były lata, w których patriotyzm i poczucie międzynarodowej solidarności polskiej klasy robotniczej z udziałem najlepszej części inteligencji i wsi polskiej — przekształcał się w walkę całej polskiej demokracji z faszyzmem w Polsce i w walkę „Za Waszą i Naszą wolność”.

Wydarzenia w Hondurasie

BRAK jest dokładnych wiadomości o zamachu stanu, dokonanym w niedzielę w Hondurasie. W niedzielę wieczorem konsul generalny Hondurasu w Waszyngtonie oznajmił, że prezydent Lozano przekazał władzę tryumfobowej juncie, w skład której wchodzi gen. Rodriguez — naczelny dowódca sił zbrojnych, pułkownik Hector Carracioli — szef lotnictwa oraz Roberto Galvez, syn b. prezydenta Hondurasu. Konsul dodał, że według posiadanych przez niego informacji zamach stanu „miał przebieg spokojny”.

Łączność telefoniczna ze stolicą Hondurasu — Tegucigalpa była w niedzielę przerwana. Wiadomości nadchodzące z republik graniczących z Hondurasem — Gwatemalą, Nikaraguą i San Salwadorem są sprzeczne. Według niektórych doniesień, organizatorem rewolucji były wojska lotnicze, a prezydent Lozano zrzekł się władzy dopiero wówczas, gdy nad pałacem prezydenckim bojowały się eskadry samolotów. Do rewolucji przyłączył się m. in. następnie batalion piechoty, policja i szkoła wojskowa.

szą Wolność” na arenie międzynarodowej.

Nie było wówczas nic bardziej porażającego za serce jak to poczucie, że wszędzie gdzie toczy się walka z faszyzmem, to jest równocześnie walka o zabezpieczenie pełnej niepodległości własnego narodu — jak to pięknie przejawia masowej solidarności najszerzych mas z rewolucją hiszpańską.

Te lata ówczesnej walki z faszyzmem, lata Frontu Ludowego — te tradycje solidarności robotniczej z owych lat stały się niewątpliwie jednym ze źródeł, z których w okresie hitlerowskiej okupacji rozdziała się wola walki z hitleryzmem, wola walki o inną niż przedwojenna, o Ludową Polskę, a później wola budowania tej Polski Ludowej — socjalistycznej, ta wola, która dzisiaj nas jednoczy.

Były lata, w których próbowano spalić te piękne karty zapisane w historii międzynarodowego ruchu robotniczego podejrzaniem i prowokacją.

Te lata zostały przewyżnione.

Tradycjom tym musimy przywrócić pełny blask. W tych dniach waszego święta cała nasza partia chciałaby was, drodzy Dąbrowszczacy odczytać szczególnie serdeczności.

I tak jest. Chciało tu być dziś z wami całe nasze kierownictwo partyjne.

Równocześnie odbywa się Plenum naszej partii — dzisiaj ono swoje obrady. Zdajeć się sobie sprawę z doniosłości tego Plenum. Chcemy umocnić jedność partii z klasą robotniczą — od tego zależy dalsza budowa socjalizmu w Polsce. Chcemy podnieść autorytet kierownictwa. Od tego zależy jedność partii. Partia powołuje, jak wiadomo, w skład kolegijskiego kierownictwa tow. Gomułkę. Chcemy poprowadzić partię po drodze socjalistycznej demokracji i coraz większego udziału klasy robotniczej w rządzeniu.

Po normalizacji stosunków radziecko-japońskich

JAK DONOSZA z Tokio, komitet wykonawczy Japońskiej Partii Liberalno-Demokratycznej (partia rządząca) omówił wyniki rokowań radziecko-japońskich. Przystępująca większość członków komitetu, w tym także zwolennicy tzw. „ostrożnego podejścia” do rokowań, zaaprobowala wyniki rozmów w Moskwie.

„Po normalizacji stosunków ze Związkiem Radzieckim Japonia zacznie stopniowo przywracać stosunki dyplomatyczne

20. X. 1956 r. w Sali Zjazdowej ZZNP w Warszawie rozpoczęło się I Krajowe Spotkanie „Dąbrowszczaków” z okazji 20 rocznicy powstania polskich ochotniczych oddziałów Brygad Międzynarodowych w Hiszpanii.

Na zdjęciu: Uczestnicy spotkania: Feliks, Włodarczyk, Jarczyński, Luboń, Mazur i Gruska.

CAF — fot. Krzeszowski

Delegacja radziecka udająca się na wybory do USA wyjechała z Moskwy

DNIA 21 września br. ambasada USA w Moskwie przekazała Ministerstwu Spraw Zagranicznych ZSRR notę, zawierającą zaproszenie skierowane do rządu radzieckiego w sprawie wysłania do Stanów Zjednoczonych dwóch lub trzech przedstawicieli, którzy zapoznają się z toczącą się obecnie w USA kampanią wyborczą. Stany Zjednoczone stwierdziły w nocie, że mają nadzieję, iż na zasadzie wzajemności, rząd radziecki zezwoli przedstawicielom amerykańskim odwiedzić Związek Radziecki podczas wyborów do Rady Najwyższej ZSRR.

Rząd radziecki przyjął zaproszenie USA i wyraził gotowość zaprosić ze strony do ZSRR przedstawicieli amerykańskich na wybory do Rady Najwyższej ZSRR.

W odpowiedzi MSZ ZSRR, wręczonej dnia 29 września br. ambasadzie amerykańskiej, stwierdza — że rząd radziecki podziela pogląd rządu USA, że ta wzajemna wymiana obserwatorów będzie sprzyjać rozwojowi wzajemnych stosunków między USA a ZSRR oraz

nawiązaniu kontaktów parlamentarnych i stosunków między osobistościami oficjalnymi obydwu państw.

Zgodnie z osiągniętym porozumieniem 21 bm. wyjechała z Moskwy do Stanów Zjednoczonych grupa przedstawicieli radzieckich. W skład tej grupy wchodzi: L. N. Solowiew — deputowany do Rady Najwyższej ZSRR, zastępca przewodniczącego Wszelchzwiązkowej Rady Związków Zawodowych W. L. Kudr'awcow — dziennikarz, członek kolegium redakcyjnego dziennika „Izwestia” i M. I. Rubinsztajn — doktor nauk ekonomicznych z Instytutu Akademii Nauk.

Wybory w Jordanii

W NIEDZIELE odbyły się w Jordanii wybory do parlamentu. Około 400.000 uprawnionych do głosowania Jordańczyków wybierało 40 deputowanych spośród 143 kandydatów, wystawionych przez partie polityczne i organizacje niezależne.

Korespondent agencji Reutersa w Ammanie podał niepełne wyniki głosowania, nadeszłe z okręgów, w których wybrano ogółem połowę deputowanych do parlamentu. Podział mandatów jest tam następujący: niezależni — 10, partia socjalistyczna — 3, partia konstytucyjna — 2, blok narodowy — 2, partia Baath — 2 i partia wyzwolenia — 1. Komentując aktualnie znane wyniki wyborów, agencja Reutersa stwierdza, że jawni i zdecydowani przeciwnicy orientacji probrytyjskiej zdobyli połowę (10 na 20) miejsc w parlamencie.

W jordańskiej części Jeruzolimy, gdzie wybierano 2 deputowanych wyznani maho-metańskiego i 1 polsa chrześcijańska, zdobyli mandaty al Hussein, krewny muftiego Jeruzolimy, znanego przeciwnika W. Brytanii (niezależny), Kamel Irigat — niezależny, neutralny oraz dr Zayadine, którego agencja Reutersa określa mianem prokomunisty.

Niezależny prokomunista zdobył mandat w Taffilla, miejscowości położonej w pobliżu Agaba, jedynego portu jordańskiego nad Morzem Czerwonym.

Hatojama w Paryżu

DO PARYŻA przybył wczoraj ze Sztokholmu premier Japonii Hatojama. W poniedziałek poinformował on przybyłych do Paryża ambasadorów i posłów Japonii z różnych stolic europejskich o przebiegu swych rozmów z przedstawicielami rządu radzieckiego w Moskwie.

We wtorek Hatojama udaje się do Londynu.

Dekoracja Dąbrowszczaków najwyższymi odznaczeniami państwowymi

21 bm. w godzinach przedpołudniowych odbyła się w Radzie Państwa uroczystość dekoracji wysokimi odznaczeniami państwowymi 339 byłych uczestników walk w Hiszpanii.

Na uroczystość przybyli: przewodniczący Rady Państwa — Aleksander Zawadzki, sekretarz Rady Państwa — Stanisław Skrzyszewski oraz członkowie Rady Państwa — J. Domański i A. Mustalowa.

W uroczystości wzięły udział delegacje zagraniczne z Anglii, Belgii, Bułgarii, Czechosłowacji, Francji, Hiszpanii, Izraela, Jugosławii, Niemiec, Rumunii, Węgier i Włoch.

Przemawiając do zebranych na sali Dąbrowszczaków, przewodniczący Rady Państwa — A. Zawadzki nawiązał do wspomnień z walk o wolność Hiszpanii, w których Dąbrowszczacy zapisali się tak piękną kartą. A. Zawadzki stwierdził następnie, że odznaczenia przyznane Dąbrowszczakom

to nie tylko uznanie ich zasług, ale również zobowiązanie uczestników walk w Hiszpanii do dalszej pracy nad budową socjalizmu w Polsce.

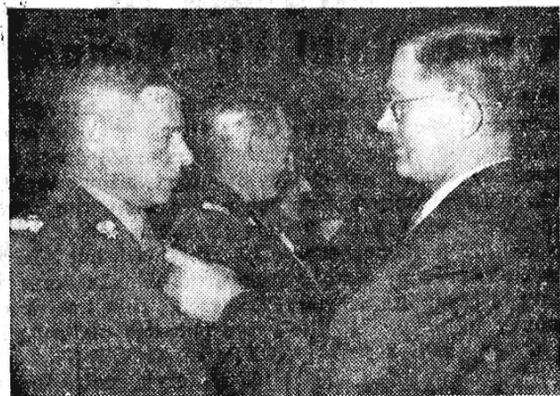
Dekoracji Dąbrowszczaków odznaczeniami państwowymi dokonali przewodniczący Rady Państwa A. Zawadzki oraz sekretarz Rady Państwa St. Skrzyszewski.

Orderem „Sztandar Pracy” I klasy odznaczeni zostali uczestnicy walk w Hiszpanii: A. Bekier, S. Flato, J. Hibner, W. Komar, F. Księżarczyk, S. Luboń, B. Moskan, J. Rutkowski i H. Toruńczyk.

42 uczestników walk „Za Waszą i Naszą Wolność” odznaczonych zostało orderem „Sztandar Pracy” II klasy, a 348 krzyżami komandorskimi, oficerskimi, kawalerskimi Orderu Odrodzenia Polski.

W imieniu Dąbrowszczaków za nadanie odznaczeń podziękował uczestnik walk w Hiszpanii — W. Aszner.

Odnaczenia Dąbrowszczaków

Wniosek w sprawie przywrócenia dawnej nazwy Katowice

OD DŁUŻSZEGO już czasu w Komitecie Wojewódzkim PZPR rozważana była sprawa zmiany nazwy miasta Stalinogród na Katowice. W tym celu 27 września br. egzekutywa KW podjęła w tej sprawie specjalną uchwałę.

W niedzielę 21 bm. Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej na wspólnym posiedzeniu z Prezydium Miejskiej Rady Narodowej, w oparciu o uchwałę Egzekutywy Komitetu Wojewódzkiego PZPR i uwzględniając życzenia ludności województwa postanowili wystąpić do Rady Państwa z wnioskiem o przywrócenie miastu Stalinogród dawnej nazwy Katowice oraz województwu stalinogrodzkiemu nazwy województwo katowickie.

Pismo przywódcy EOKA do dzienników brytyjskich

SZEREG dzienników brytyjskich otrzymało pismo od przywódcy cypryjskiej organizacji wyzwoleniczej EOKA D. Genisa stwierdzające, że władze brytyjskie ofiarowały do 2 tys. funtów szterlingów tym, którzy złożą zeznania przeciwko arcybiskupowi Makariosowi. Izdanie pisma stwierdza, że opublikowane przez brytyjskie Ministerstwo Kolonii przed kilkoma tygodniami „dokumenty” obciążające arcybiskupa Makariosa zostały sfalszowane w Anglii.

Całe społeczeństwo Rzeszowszczyzny udziela pełnego poparcia nowemu kierownictwu partii

Całym sercem witamy tow. Gomułkę i zapewniamy że nie będziemy szczeni trudu w budowie socjalizmu

W dniu wczorajszym w świetlicy KP PZPR w Krośnie odbyło się zebranie członków KP, w którym uczestniczyli również zrehabilitowani KPP-owcy — współtowarzysze walk Wiesława - Gomułki, wśród nich tow. Wołański.

Informację o przebiegu VIII Plenum KC PZPR złożył sekretarz KP Stanisław Szkraba. Stwierdził on m. in., że duch, jaki zapanował wśród ludności miasta i powiatu świadczy o tym, iż nasza partia zdobyła nowe siły, nową rewolucyjność.

W szerokiej dyskusji uczestnicy narady w całej rozciągłości poparli program zawarty w przemówieniu tow. Gomułki. Na zakończenie narady uchwalono rezolucję, w której m. in. czytamy:

„Skład nowo wybranego Biura Politycznego i wybranie towarzysza Władysława Gomułki na I sekretarza KC napelnia krośnieńska organizacja partyjną pewnością, że nastąpi radykalna poprawa

w sytuacji gospodarczej naszego kraju, szczególnie zaś w rolnictwie. Wierzymy, że nowe kierownictwo naszej partii posunie zdecydowanie naprzód demokratyzację naszego życia gospodarczego i politycznego.

Krośnieńska organizacja partyjna, klasa robotnicza, chłopstwo pracujące i inteligencja pracująca całym sercem witają tow. W. Gomułkę jako I sekretarza KC naszej partii, który wyrósł z szeregów krośnieńskiej klasy robotniczej. Uważamy za konieczne z całą mocą podkreślić, że od tej chwili będziemy pracować jeszcze intensywniej, przestrzegając leninowskich norm życia partyjnego dla budownictwa socjalizmu w powiecie krośnieńskim. Będziemy pogłębiać przyjaźń naszego narodu ze Związkiem Radzieckim i krajami budującymi socjalizm, wypracowując przy tym polską drogę do socjalizmu.

Z radością przyjęlibyśmy fakt, gdyby tow. W. Gomułka w zbliżających się wyborach do Sejmu PRL kandydował w naszym okręgu wyborczym, czego domagają się ludzie pracy naszego terenu“.

W depeszy wystosowanej do tow. Gomułki przez Prezydium ZP ZMP w Krośnie czytamy:

„Prezydium ZP ZMP w Krośnie nad Wisłokiem w imieniu krośnieńskiej młodzieży wyraża wielką radość z decyzji VIII Plenum KC PZPR o powierzeniu Wam funkcji I sekretarza KC PZPR.

Krośnieńska młodzież popiera w całej rozciągłości ten zawarty w Waszym przemówieniu. Partia będzie miała w nas mocne oparcie w realizacji programu odnowy naszego życia.

Zyczymy Wam owocnej pracy dla dobra naszej Ojczyzny“.

Rezolucja słuchaczy Wieczorowej Szkoły Aktywu i pracowników aparatu partyjnego KP i KM PZPR w Przemyślu

My słuchacze Wieczorowej Szkoły Aktywu i pracownicy aparatu partyjnego z KP i KM w Przemyślu solidaryzujemy się z uchwałami VIII Plenum KC i w całej rozciągłości aprobujemy stanowisko Komitetu Centralnego w walce o dalszą demokratyzację życia gospodarczego, społecznego i politycznego. Wierzymy i jesteśmy przekonani że droga, którą obrał Komitet Centralny PZPR jest słuszną i prowadzi do pogłębienia budow-

nictwa socjalistycznego. Nowo obrane kierownictwo skupia wokół siebie całą partię i masy pracujące kraju. Udzielamy nowemu kierownictwu pełnego poparcia i wierzymy, że wspólnie wydzignemy kraj z ciężkiej sytuacji gospodarczej. Uważamy że przyjęcie do kierownictwa partii doświadczonych działaczy ruchu robotniczego jak tow. tow. Władysława Gomułkę, Mariana Spychalskiego, Ignacego Logi-Sowińskiego i Zenona Kliszki wpłynie na dalsze u-

mocnienie kierowniczej roli partii, na dalszą demokratyzację życia w naszym kraju. Zapewniamy Komitet Centralny, że z całą stanowczością będziemy wcieliwać w życie uchwały VIII Plenum, gdyż jesteśmy przeświadczeni, że wyrażają one interesy klasy robotniczej i chłopstwa pracującego. Zyczymy owocnej pracy nowemu kierownictwu naszej partii.

Słuchacze Wiecz. Szkoły Aktywu i prac. aparatu partyjnego KP i KM PZPR w Przemyślu

Inteligencja i rzemieślnicy popierają nową politykę partii

Aktyw jasielski Stronnictwa Demokratycznego z radością przyjął zadania polityczne i gospodarcze wysunięte na VIII Plenum KC PZPR. Członkowie SD wyrażali nadzieję, że obecnie inicjatywa i zapal setek tysięcy ludzi znajdzie szersze ujście.

Również na otwartym zebraniu koła SD w Bieczu w powiecie gorlickim — przemó-

wienie Władysława Gomułki spotkało się z największym uznaniem.

Jasielscy rzemieślnicy i inteligencja uznali nowy program partii za swój własny. Ludzie postanawiają konsekwentnie i nieustępliwie realizować ten program.

Na zebraniu koła SD w Łańcutcie sędzia Tomala z nieukrywanym wzruszeniem mówił, że nowe założenia partii pozwolą włączyć do pracy nad budową socjalizmu tę część inteligencji, która dotychczas pozostawała bierna i obojętna.

W Dębicy członkowie SD wyrazili przekonanie, że dziś

naprawdę można wierzyć nowym poczynaniom kierownictwa partyjnego i warto za nie oddać wszystko co najcenniejsze tkwi w ludziach — serca.

W Jaśle, Dębicy, Łańcutcie i innych miejscowościach województwa rzeszowskiego członkowie SD wysuwają realne postulaty pod adresem administracji terenowej. Postanawiają udzielać pomocy i poparcia Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w dziele rozszerzenia społecznej kontroli i stworzenia takich warunków w których lepiej będzie się żyło.

W rzeszowskiej WSK

(Ciąg dalszy ze str. 1)

VIII Plenum o powołaniu nowego Biura Politycznego i wyborze na I sekretarza partii tow. Władysława Gomułki — zasłużonego działacza polskiego ruchu robotniczego.

Jesteśmy głęboko przekonani, że nowe Biuro Polityczne udrowi sytuację polityczną w kraju, przywróci pełne zaufanie mas do partii i wywoła twórczy entuzjazm wśród mas. Kredyt zaufania do partii był mocno podważony, gdyż mieliśmy wiele demagogii i frazeologii. Obecnie jednak wierzymy, że nowe kierownictwo zgodnie z naszymi ogólnymi dążeniami stanie konsekwentnie na czele procesu demokratyzacji życia politycznego i gospodarczego, że stać będzie na straży suwerenności, że rozwijać będzie opartą o leninowskie zasady współpracę z bratnimi krajami, a przeciwstawiać się zdecydowanie grupom ludzi, usiłującym zahamować proces udzielenia naszego kraju. Zdajemy, aby budowa socjalizmu w Polsce oparta była o zasady suwerenności narodowej, o zasadę niemieszania się w sprawy wewnętrzne państw przez inne państwa. Zdecydowanie przeciwstawiamy się wszystkim tym, którzy chcieliby podważyć nasze dobre stosunki gospodarcze i polityczne ze Związkiem Radzieckim i państwami demokracji ludowej.

Zdajemy sobie dokładnie sprawę z tego, że niepodległość nasza uzyskaliśmy dzięki Związkowi Radzieckiemu, że otrzymaliśmy wiele pomocy materialnej i technicznej, czego przykładem jest również i nasz zakład. Będziemy starać się o umocnienie więzów

łączących naszą partię z KPZR, opartych na zasadach prawdziwego internacjonalizmu, suwerenności i wzajemnego poszanowania.

Pod kierownictwem partii będziemy nadal konsekwentnie walczyć o pełną demokratyzację kraju, o prawdziwe ludowe państwo. Jesteśmy za jawnością życia politycznego i gospodarczego, za swobodą dyskusji, za wolną i bojową prasą, gdyż jest to jednym z warunków demokratyzacji.

Gorąco popieramy tworzenie się samorządów robotniczych. Jako pierwsi w województwie wysłaliśmy z projektami nowych form zarządzania zakładem i uważamy, że warunkiem rzeczywistej demokracji jest przekazanie klasie robotniczej pełnej władzy w zakładach pracy.

Stworzymy u nas samorząd robotniczy, który będzie prawdziwym gospodarzem zakładu, sprawującym kierownictwo w imieniu załogi i będzie w pełni odpowiedzialnym przed załogą za swą działalność.

Widzimy realną możliwość pełnego docięcia naszego zakładu i żądamy, by postulaty wysunięte przez załogę w tej sprawie były jak najszybciej zatwierdzone przez instancje nadrzędne, zgodnie z wysuniętymi tezami przez tow. Gomułkę.

Klasa robotnicza naszego zakładu kroczyć będzie ramię w ramię z inteligencją pracującą, realizując wspólny nasz cel — budownictwo socjalizmu. Nie dopuścimy do skłócenia klasy robotniczej z inteligencją pracującą. Potępiamy tych, którzy starali się szerzyć nastroje szowinistyczne.

Jesteśmy za budownictwem socjalizmu w naszym kraju opartym na specyficznych polskich warunkach, stoimy na pozycjach marksizmu-leninizmu, udzielamy całkowitego poparcia naszej partii, jej kierownictwu z tow. Gomułką na czele, w walce o suwerenną, demokratyczną Polskę socjalistyczną. Stajemy ramię w ramię z całą klasą robotniczą i całym narodem polskim wokół nowego Biura Politycznego, obdarzonego przez nas pełnym zaufaniem“.

Wiec w FMi SW w Gliniku Mariampolskim

W dniu wczorajszym w Fabryce Maszyn i Sprzętu Wiertniczego w Gliniku Mariampolskim, odbył się wiec, w którym wzięło udział około tysiąc robotników zakładu. Wiece przebiegał w niezwykle ożywionej i burzliwej atmosferze. Dyskutanci przyjęli z entuzjazmem wiadomość o nowo wybranych władzach partii a szczególnie wybór tow. Gomułki na pierwszego sekretarza KC. Załoga domagała się pełnej demokratyzacji życia, równocześnie ostro występując przeciwko zakłamaniu jakie miało miejsce w latach ubiegłych.

Wiece zakończono odśpiewaniem Międzynarodówki.

Z WIECU W RZESZOWSKIEJ HALI GWARDII

Na zdjęciu: Uczestnicy wiecu zorganizowanego w dniu 22 bm. przez Miejski Komitet Frontu Narodowego w Rzeszowie.

Jak nigdy dotąd wierzymy w głęboką mądrość partii i jej kierownictwa

Rzeszów 22 października godz. 13.30. Nieprzerwana rzeszowska delegacja w składzie: Franciszek Świder, — I sekretarz KC został wybrany tow. Gomułka — mówi Franciszek Świder. — Cieszy nas to nie tylko dlatego, że jest on najbardziej powołany do pełnienia kierowniczej roli w partii w tym przełomowym, ale nader trudnym okresie poszukiwania twórczej drogi do socjalizmu, ale również dlatego, że tow. Gomułka urodził się i działał dość długi okres czasu na terenie naszego województwa, że jest znany i lubiany przez robotników Podkarpacia.

Przemówienie co chwilę przerywane jest oklaskami i okrzykami: — Niech żyje towarzyszu Gomułka!

Rezolucja ogłoszona przez tow. Stanio członka egzekutywy KM PZPR w Rzeszowie przyjęta została z wielkim entuzjazmem.

A oto jej treść: „Zgromadzeni w dniu 22 października w wiecu w Rzeszowie, my — przedstawiciele społeczeństwa naszego miasta wyrażamy nowemu kierownictwu partyjnemu nasze zdecydowane poparcie. Przebieg VIII Plenum, komunikat o składzie Biura Politycznego

i Sekretariatu KC, o tym, że na stanowisko I sekretarza powołano jednomyślnie tow. Władysława Gomułkę — przyjęliśmy z głębokim zadowoleniem.

Całym sercem i rozumem byliśmy w dniach obrad Plenum z prawdziwie demokratycznymi siłami Komitetu Centralnego, które — wierzymy — są zdolne skupić wokół siebie całą partię i cały naród. Drogę są nam sprawy postępu, sprawy naszej państwowości. Te wszystkie głosy, które na Plenum najpełniej wyrażały konieczność zachowania pełnej swobody i suwerenności w określeniu dróg rozwoju dla państwa polskiego przy równoczesnym stałym rozwoju naszych przyjaznych stosunków ze Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej, są jak najpełniej zgodne z naszym stosunkiem do tych spraw. Jesteśmy pełni poparcia i uważamy za własne uchwały i zadania, które postawiło przed nami VIII Plenum.

Jesteśmy wdzięczni VIII Plenum partii, za odkrycie przed masami pracującymi prawdy o sytuacji politycznej i gospodarczej kraju. Ciężka to sytuacja. Widzimy jednak obec-

nie jasno i równie jasno stwierdza to tow. Gomułka na Plenum, że niezbędne jest uczynienie wszystkiego dla zapewnienia wzrostu stopy życiowej narodu. Zapewniamy nowo wybrane kierownictwo partii, że wytyczony program w dziedzinie gospodarczej a szczególnie w dziedzinie rolnictwa uważamy za swój własny program i uczynimy wszystko co jest w naszej mocy, aby wyprowadzić nasz kraj z trudności gospodarczych i polepszyć swój własny byt.

Całe społeczeństwo naszego miasta jak nigdy dotąd wierzy w głęboką mądrość partii i jej kierownictwa. Jesteśmy pewni i temu poświęcimy nasze siły, by nowy sprawiedliwy program partii został zrealizowany“.

Burza spontanicznych oklasków i okrzyków jest najlepszą aprobatą rezolucji. Tak czuje, tak myśli i tak mówi społeczeństwo Rzeszowa.

Orkiestra kolejarzy gra Międzynarodówkę. Zebrani podchwytują melodię. Potężnie brzmi pieśń: „...bój to jest nasz ostatni...“.

J. W.

Na zdjęciu: Zebranie załogi Fabryki Samochodów Osobowych na Żeraniu (przed południem dnia 20. X. 1956 r.).

CAF — fot. Grzędza

Projekt ordynacji wyborczej do Sejmu PRL

przyjęty przez komisję sejmową w dniu 20 października 1956 r.

ROZDZIAŁ 1

Zasady ogólne

Art. 1

1. Wybory są powszechne: prawo wybierania ma każdy obywatel Polski, mający w dniu wyborów ukończonych 18 lat — bez względu na płeć, przynależność narodową i rasową, wyznanie, wykształcenie, czas zamieszkiwania w obwodzie głosowania, pochodzenie społeczne, zawód i stan majątkowy.

2. Kobiety mają wszystkie prawa wyborcze na równi z mężczyznami.

3. Wojskowi mają wszystkie prawa wyborcze na równi z osobami cywilnymi.

po dniu 22 lipca 1944 r. w czasie trwania pozbawienia praw.

Art. 3

Wybrany może być każdy, komu przysługuje prawo wybierania, jeżeli ukończył lat 21.

Art. 4

Wybory są równe: obywatel bierze udział w wyborach na równych zasadach, każdemu wyborcy przysługuje jeden głos.

Art. 5

1. Wybory są bezpośrednie: wyborcy wybierają bezpośrednio posłów na Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Głosować można tylko osobiście.

Art. 6

Wybory odbywają się w tajnym głosowaniu.

ROZDZIAŁ 2

Zarządzenie wyborów

Art. 7

1. Wybory zarządza Rada Państwa nie później niż na miesiąc przed upływem kadencji Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Kadencja Sejmu liczy się od dnia otwarcia pierwszej sesji nowoobranego Sejmu.

3. Wybory odbywają się w jednym dniu równocześnie w całym państwie.

wyborów wyznaczy datę wyborów na dzień ustawowo uznany za wolny od pracy, przypadający w ciągu dwóch miesięcy po upływie kadencji Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Uchwała ta oznacza równocześnie dni, w których upływają terminy przewidziane w niniejszej ustawie (kalendarz wyborczy).

Art. 9

Uchwałę o zarządzeniu wyborów ogłasza się w Dzienniku Ustaw najpóźniej 60 dni przed dniem wyborów.

1. Uchwała o zarządzeniu

ROZDZIAŁ 3

Okręgi wyborcze

Art. 10

1. Posłowie są wybierani w okręgach wyborczych.

2. W każdym okręgu wyborczym wybiera się taką liczbę posłów, jaka odpowiada liczbie mieszkańców okręgu, w stosunku: 1 poseł na 60.000 mieszkańców.

2) Liczbę posłów jaka ma być wybrana z każdego okręgu, zgodnie z zasadą określoną w art. 10 ust. 2.

3) Siedziby okręgowych komisji wyborczych.

2. Uchwałę Rady Państwa (ust. 1) ogłasza się w Monitorze Polskim najpóźniej w 55 dniu przed dniem wyborów. Uchwałę podaje, się również do wiadomości wyborców przez rozplakatowanie obwieszczeń.

Art. 11

1. Rada Państwa ustala: 1) Podział obszaru państwa na okręgi wyborcze (liczba, granice, numery).

ROZDZIAŁ 4

Obwody głosowania

Art. 12

Dla przeprowadzenia głosowania tworzy się obwody głosowania.

Art. 13

Obwody głosowania tworzy się według następujących zasad:

1) Obwód głosowania powinien z reguły obejmować 1.000 — 3.000 mieszkańców.

2) Można tworzyć obwody głosowania dla grup mieszkańców powyżej 300 osób, zamieszkujących w odległości ponad 5 km od osiedla najbliższego obwodu głosowania.

3) Można tworzyć obwody głosowania w szpitalach, sanatoriach, i w innych zakładach służby zdrowia oraz w zakładach pomocy społecznej i zakładach inwalidzkich, jeżeli przebywa w nich co najmniej 25 wyborców.

4) Znajdujące się w podróży w dniu wyborów okręgi i statki, na których znajduje się co najmniej 25 wyborców, stanowią obwody głosowania, przynależność takich obwodów głosowania do okręgów wyborczych ustala się według

macierzystego portu okrętu lub statku.

5) Jednostki wojskowe tworzą dla swego składu obwody głosowania według stosunku: 50 — 3.000 wyborców na jeden obwód głosowania.

2. Gromada stanowi z reguły obwód głosowania.

Art. 14

1. Liczba, granice i numery obwodów głosowania oraz siedziby obwodowych komisji wyborczych ustala:

1) W miastach stanowiących powiaty miejskie — prezydium miejskiej rady narodowej.

2) W dzielnicach większych miast — prezydium dzielnicowej rady narodowej.

3) W miastach nie stanowiących powiatów miejskich, w osiedlach i w gromadach — prezydium powiatowej rady narodowej.

2. Uchwały dotyczące ilości, granic i numerów obwodów głosowania oraz siedzib obwodowych komisji wyborczych ogłasza się do wiadomości wyborców przez rozplakatowanie obwieszczeń, najpóźniej w 50 dni przed dniem wyborów.

3. Obwody głosowania oraz siedziby obwodowych komisji wyborczych dla składu jednostek wojskowych ustalają dowódcy okręgów wojskowych.

ROZDZIAŁ 5

Komisje wyborcze

Art. 15

Dla przeprowadzenia wyborów powołuje się:

1) Państwową Komisję Wyborczą.

2) Okręgowe i obwodowe komisje wyborcze.

Art. 16

Do zadań Państwowej Komisji Wyborczej należy:

1) Nadzór nad ściśłym przestrzeganiem przepisów ordynacji wyborczej przez okręgowe i obwodowe komisje wyborcze.

2) Rozpatrywanie skarg na działalność okręgowych komisji wyborczych, a w szczególności na decyzje w przedmiocie nieważności zgłoszenia listy, w całości lub w części.

3) Ustalenie i ogłoszenie wyników wyborów.

4) Zarejestrowanie wybranych posłów i wydanie im zaświadczeń o wyborze.

5) Złożenie Sejmowi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej sprawozdania z wyborów, w trybie ustalonym przez Radę Państwa.

6) Przekazanie akt wyborczych Sejmowi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w celu stwierdzenia ważności wyborów.

Art. 17

Do zadań Okręgowej Komisji Wyborczej należy:

1) Nadzór nad ściśłym przestrzeganiem przepisów ordynacji wyborczej przez komisje obwodowe okręgu.

2) Rozpatrywanie skarg na działalność obwodowych komisji wyborczych.

3) Rejestrowanie kandydatów.

4) Dostarczenie obwodowym komisjom wyborczym urzędowych kart do głosowania.

5) Ustalenie wyników głosowania w okręgu wyborczym i przesłanie ich Państwowej Komisji Wyborczej.

6) Przesłanie materiałów z przeprowadzonych wyborów Prezydium Wojewódzkiej (m. st. Warszawy i m. Łodzi) Rady Narodowej.

Art. 18

Do zadań Obwodowej Komisji Wyborczej należy:

1) Przeprowadzenie głosowania w obwodzie.

2) Obliczenie wyników głosowania w obwodzie.

3) Przesłanie protokółów głosowania i kartami głosowania wraz z materiałami z przeprowadzonego głosowania odpowiedniemu prezydium rady narodowej miejscowej, dzielnicowej, osiedla, gromadzkiej.

Art. 19

1) W skład Państwowej Komisji Wyborczej wchodzi: przewodniczący, dwaj zastępcy przewodniczącego, sekretarz i 12 członków.

2) Państwowa Komisja Wyborcza powołuje Radę Państwa spośród osób wysuniętych

tych przez naczelne władze organizacji politycznych i społecznych.

Art. 20

1) W skład okręgowych komisji wyborczych wchodzi: przewodniczący, zastępca przewodniczącego, sekretarz oraz 6—8 członków.

2) W skład obwodowych komisji wyborczych wchodzi: przewodniczący, zastępca przewodniczącego, sekretarz oraz 2—6 członków.

3) W obwodach głosowania, liczących poniżej 300 wyborców, wchodzi w skład obwodowej komisji wyborczej: przewodniczący, zastępca przewodniczącego i sekretarz.

4) Okręgowe komisje wyborcze powołuje wojewódzka rada narodowa (rada narodowa m. st. Warszawy i m. Łodzi), właściwa ze względu na siedzibę komisji.

5) Obwodowe komisje wyborcze powołują: dla obwodów głosowania położonych w miastach — miejskie rady narodowe, dla obwodów w dzielnicach większych miast — dzielnicowe rady narodowe, dla obwodów w osiedlach — rady narodowe osiedli, dla obwodów w gromadach — gromadzkie rady narodowe.

6) Obwodowe komisje wyborcze w obwodach głosowania utworzonych dla składu jednostek wojskowych powołuje Rada Państwa.

Art. 21

Państwowa Komisja Wyborcza oraz okręgowe i obwodowe komisje wyborcze powołuje się spośród wyborców.

Art. 22

1) Państwowa Komisja Wyborcza powinna być powołana najpóźniej 55 dni przed dniem wyborów.

2) Okręgowe komisje wyborcze powinny być powołane najpóźniej 50 dni przed dniem wyborów.

3) Obwodowe komisje wyborcze powinny być powołane najpóźniej 45 dni przed dniem wyborów.

Art. 23

Rada Państwa ustali regulamin prac i wzór pieczęci Państwowej Komisji Wyborczej oraz okręgowych i obwodowych komisji wyborczych.

Art. 24

Pracownikowi, który opuścił pracę w związku z wykonywaniem czynności członka komisji wyborczej, przysługuje od pracodawcy wynagrodzenie za opuszczony czas pracy.

Art. 25

1. Państwowa Komisja Wyborcza rozwiązuje się z upływem kadencji Sejmu wybranego w wyborach przez nią przeprowadzonych.

2. Okręgowe i obwodowe komisje wyborcze rozwiązuje rada narodowa, która je powołała, po zakończeniu ich działalności, a obwodowe komisje wyborcze powołane dla składu jednostek wojskowych — Rada Państwa.

ROZDZIAŁ 6

Spisy wyborców

Art. 26

1. Prezydium rad narodowych miejskich, dzielnicowych, osiedli i gromadzkich sporządzają w 3 egzemplarzach spisy obywateli mających prawo wybierania, a zamieszkałych na terenie danej rady narodowej (spisy wyborców).

2. Spis wyborców w jednostkach

wojskowych ustali minister obrony narodowej za zgodą prezesa Rady Ministrów.

Art. 27

1. Spis wyborców układa się oddzielnie dla każdego obwodu głosowania.

2. W spisie wymienia się nazwisko, imię, imię ojca, datę urodzenia i miejsce zamiesz-

kania wyborcy. Spis wyborców podpisuje przewodniczący i sekretarz prezydium rady narodowej.

3. Wzór spisu wyborców ustalił prezes Rady Ministrów.

Art. 28

Spisy wyborców będą najpóźniej 38 dni przed dniem wyborów przełane przewodniczącym obwodowych komisji wyborczych w dwóch egzemplarzach.

Art. 29

Przewodniczący obwodowych komisji wyborczych najpóźniej 35 dni przed dniem wyborów wykładają spisy wyborców do publicznego wglądu w lokalach obwodowych komisji wyborczych przez 30 dni po 5 godzin dziennie, w porze dostępnej dla pracujących.

Art. 30

1) Po wyłożeniu spisu wyborców można przez obwodową komisję wyborczą wnieść do prezydium rady narodowej, które sporządziło spis wyborców, ustnie do protokołu lub pisemnie reklamacje przeciw nieprawidłowości spisu, a w szczególności przeciw pominięciu w nim lub zamieszczeniu określonych osób.

2) Reklamacje rozpatruje prezydium rady narodowej w ciągu 3 dni od daty ich wniesienia.

3) Załatwiając reklamację, prezydium rady narodowej: 1) uzupełnia spis wyborców bądź 2) skreśla ze spisu wyborców osobę, której reklamacja dotyczy, zawiadamiając ją o tym, bądź 3) pozostawia reklamację bez uwzględnienia, zawiadamiając o tym reklamującego.

Art. 31

1) Wyborca zmieniający miejsce pobytu w czasie między sporządzeniem spisu wyborców a dniem wyborów, będzie wpisany do spisu wyborców i dopuszczony do głosowania w obwodzie swego nowego miejsca pobytu. Uprawnienie to przysługuje wyborcy na podstawie „zaświadczenia o prawie głosowania”, wydanego na jego żądanie przez właściwe prezydium rady narodowej. Wydając „zaświadczenie o prawie głosowania”, prezydium rady narodowej skreśla wyborcę ze spisu wyborców z adnotacją: „wyjechał”.

2) Wzór „zaświadczenia o prawie głosowania” ustalił prezes Rady Ministrów.

Art. 32

Obwodowa Komisja Wyborcza wpisze do spisu wyborców i dopuści do głosowania osoby wchodzące w skład komisji lub pełniące straż przy komisji, jeżeli osoby te przedstawiają zaświadczenie przewodniczącego komisji tego obwodu, w którym są wpisane do spisu wyborców, że nie będą w tym obwodzie głosowały. O wydaniu takiego zaświadczenia przewodniczący czyni adnotację w spisie wyborców.

Art. 33

Kandydaci na posłów zgłaszani są w okręgach wyborczych

Art. 34

1) Prawo zgłaszania kandydatów na posłów przysługuje organizacjom politycznym, zawodowym i spółdzielczym. Związki Samopomocy Chłopskiej, Związki Młodzieży Polskiej, jak również innym masowym organizacjom społecznym ludu pracującego.

Art. 35

1) Prawo zgłaszania kandydatów na posłów w okręgach wyborczych wykonać mogą zarówno naczelne, jak i terenowe organa wymienionych w art. 33 organizacji.

2. Organizacje wymienione w art. 33 wykonać mogą prawo zgłaszania kandydatów na posłów samodzielnie lub łącznie.

Art. 36

Organizacje (art. 33) zgłaszają kandydatów zarówno z własnej inicjatywy, jak również spośród osób wysuniętych na zebraniach pracowników w zakładach pracy, na zebraniach środowiskowych, na zebraniach gromadzkich i wiejskich, na zebraniach członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, pracowników państwowych gospodarstw rolnych i żołnierzy w jednostkach wojskowych.

Art. 37

1. Kandydatów zgłasza się do właściwej okręgowej komisji wyborczej przez zgłoszenie listy kandydatów najpóźniej 35 dni przed dniem wyborów.

2. Listę podpisuje właściwy organ zgłaszającej organizacji (art. 35 ust. 1). Równocześnie ze zgłoszeniem listy podaje nazwisko, imię, imię ojca, datę urodzenia i miejsce zamiesz-

4) Od decyzji prezydium rady narodowej nie uwzględniającej reklamacji lub powodującej skreślenie osoby ze spisu wyborców mogą reklamacje i osoba skreślona ze spisu wyborców wnieść skargę do sądu powiatowego właściwego ze względu na miejsce sporządzenia spisu wyborców. Sąd w ciągu 3 dni rozpatrzy sprawę i wyda orzeczenie zawiadamiając o nim skarżącego. Od orzeczenia sądu nie przysługuje dalszy środek prawny.

Art. 38

1) Można kandydować tylko w jednym okręgu i tylko z jednej listy.

2. Kandydować można w do wolnym okręgu, niezależnie od miejsca zamieszkania.

3. Kandydat nie może wchodzić w skład żadnej komisji wyborczej właściwej dla okręgu, w którym kandyduje z wyjątkiem Państwowej Komisji Wyborczej.

ROZDZIAŁ 7

Zgłaszanie kandydatów

Art. 33

dencja dla organizacji zgłaszającej listę.

3. Do zgłoszenia należy dołączyć pisemne oświadczenia kandydatów, że zgadzają się kandydować w danym okręgu. Oświadczenia kandydatów mogą też być złożone komisji okręgowej odrębnie, nie później jednak niż 35 dni przed dniem wyborów.

Art. 34

1. Można kandydować tylko w jednym okręgu i tylko z jednej listy.

2. Kandydować można w do wolnym okręgu, niezależnie od miejsca zamieszkania.

3. Kandydat nie może wchodzić w skład żadnej komisji wyborczej właściwej dla okręgu, w którym kandyduje z wyjątkiem Państwowej Komisji Wyborczej.

Art. 35

1) Prawo zgłaszania kandydatów na posłów w okręgach wyborczych wykonać mogą zarówno naczelne, jak i terenowe organa wymienionych w art. 33 organizacji.

Art. 39

Liczba kandydatów na listę powinna przewyższać liczbę posłów przypadającą na dany okręg, nie więcej jednak, niż o dwie trzecie.

Art. 36

Art. 40

W zgłoszonej liście należy podać nazwisko, imię, wiek, zawód i miejsce zamieszkania każdego kandydata.

Nazwiska zgłoszonych powinny być oznaczone kolejnymi numerami, poczynając od 1. w porządku pierwszeństwa do otrzymania mandatów.

Art. 37

Zgłaszająca organizacja może w pisemnym oświadczeniu, złożonym równocześnie z listą wskazywać oznaczenie (godło) zgłoszonej listy.

Art. 38

1. Jeżeli zgłoszenie listy nastąpiło zgodnie z przepisami niniejszej ustawy, okręgowa komisja wyborcza rejestruje listę, sporządzając w dwu egz-

(Ciąg dalszy na str. 5)

Projekt ordynacji wyborczej do Sejmu PRL

przyjęty przez komisję sejmową w dniu 20 października 1956 r.

(Ciąg dalszy ze str. 4)

zemplarzach protokołów przyjęcia zgłoszenia, z których jeden przesyła niezwłocznie do Państwowej Komisji Wyborczej.

2. Wzór protokołu przyjęcia zgłoszenia listy ustali Rada Państwa.

Art. 43

1. Przewodniczący okręgowej komisji wyborczej bada, czy zgłoszona lista odpowiada przepisom prawa, a o dostrzeżonych wadach zawiadamia zgłaszającą organizację najpóźniej w dwa dni po zgłoszeniu.

2. Jeżeli wskazane wady nie zostaną usunięte w ciągu dwu dni, okręgowa komisja wyborcza stwierdza nieważność zgłoszenia listy w całości lub co do poszczególnych kandyda-

tów. W razie stwierdzenia nieważności zgłoszenia tylko poszczególnych kandydatów, listę rejestruje się w zakresie nie dotkniętym nieważnością.

Art. 44

1. Decyzję okręgowej komisji wyborczej w przedmiocie nieważności zgłoszenia (art. 43 ust. 2) doręcza się niezwłocznie organizacji zgłaszającej listę. Organizacja ta może w ciągu 2 dni zaskarżyć decyzję do Państwowej Komisji Wyborczej.

2. Uchwała Państwowej Komisji Wyborczej jest ostateczna.

Art. 45

Okręgowa komisja wyborcza ogłasza dane o zarejestrowanych listach najpóźniej 25 dnia przed dniem wyborów.

ROZDZIAŁ 8

Karty do głosowania

Art. 46

Okręgowa komisja wyborcza zarządza wydrukowanie urzędowych kart do głosowania w potrzebnej ilości i rozsyła je wraz z kopertami obwodowym komisjom wyborczym w takim terminie, aby obwodowe komisje wyborcze otrzymały je najpóźniej 15 dnia przed dniem wyborów. Karty do głosowania powinny być opatrzone pieczęcią okręgowej komisji wyborczej.

Art. 47

1. Karta do głosowania wymienia nazwiska i imiona kandydatów każdej zarejestrowanej w okręgu listy, w kolejności umieszczenia na tej liście. Jeżeli lista ma oznaczenie (gółko) zgłoszone w myśl art. 41, umieszcza się je przed

wymienieniem kandydatów tej listy.

2. Kolejność umieszczenia list na karcie do głosowania ustala się według kolejności ich zgłoszenia w okręgowej komisji wyborczej. Wielkość i rodzaj czcionek powinny być jednakowe dla wszystkich list.

3. Karta do głosowania zawierać powinna odpowiednią rubrykę przeznaczoną dla umieszczenia przez wyborcę znaku wskazującego, na którą z list głosuje, chyba że w okręgu zarejestrowana jest tylko jedna lista.

4. Wzór karty do głosowania ustali Rada Państwa.

Art. 48

Karta do głosowania może być zadrukowana tylko po jednej stronie.

ROZDZIAŁ 9

Głosowanie

Art. 49

1. Głosowanie odbywa się w lokalu obwodowej komisji wyborczej bez przerwy między godziną 6 a 22.

2. Od chwili zabezpieczenia aż do końca głosowania urny otwierać nie wolno.

Art. 50

1. Od chwili rozpoczęcia głosowania do chwili ustalenia jego wyników powinni być bez przerwy obecni w lokalu wyborczym przewodniczący obwodowej komisji wyborczej lub jego zastępca i dwaj członkowie komisji.

2. W przypadku nieobecności tych osób przewodniczący lub jego zastępca uzupełni skład komisji przez powołanie osób spośród wyborców.

3. W lokalu wyborczym mogą być obecni mężowie zaufania wyznaczeni przez organizację polityczną i społeczne, które w danym okręgu wyborczym zgłosiły listy kandydatów.

Art. 51

1. Przewodniczący obwodowej komisji wyborczej czuwa nad utrzymaniem porządku w czasie głosowania oraz nad zabezpieczeniem tajności głosowania i w tym celu może wydawać odpowiednie zarządzenia prządkowe.

2. Na żądanie przewodniczącego właściwe organa państwowe oddadzą do jego rozporządzenia odpowiednią straż.

3. Agitacja w lokalu wyborczym w czasie głosowania jest wzbroniona.

Art. 52

1. Przed rozpoczęciem głosowania obwodowa komisja wyborcza bada, czy urna wyborcza jest próżna, czy na miejscu znajdują się spisy wyborców oraz potrzebna ilość kart do głosowania i kopert,

jak również czy w lokalu komisji umieszczone są osłony zabezpieczające tajność głosowania, po czym komisja zamyka i opieczętowała urnę wyborczą pieczęcią komisji.

2. Od chwili zabezpieczenia aż do końca głosowania urny otwierać nie wolno.

Art. 53

1. Przed oddaniem głosu wyborca okazuje komisji dowód osobisty, a w jego braku legitymację służbową, legitymację związku zawodowego lub inny dokument stwierdzający jego tożsamość. Wyborca nie posiadający dokumentu tożsamości, uznanych przez komisję za wystarczające, może powołać się na świadectwo dwóch wiarygodnych osób, znanych komisji obwodowej.

2. Decyzja komisji w sprawie tożsamości osoby jest ostateczna.

3. Komisja sprawdza, czy dana osoba figuruje w spisie wyborców lub czy posiada zaświadczenie, o którym mowa w art. 31 albo 32. Następnie wyborca otrzymuje od komisji urzędową kartę do głosowania i kopertę.

4. Zaświadczenia, o których mowa w ust. 3 komisja zatrzymuje w celu dołączenia do protokołu głosowania.

Art. 54

1. Po otrzymaniu karty do głosowania i koperty wyborca udaje się do pomieszczenia za osłoną, gdzie zaznajamia się z kartą do głosowania.

2. Jeżeli karta do głosowania obejmuje dwie lub więcej list, wyborca umieszcza w przeznaczony do tego rubryce karty do głosowania znak wskazujący, że głosuje na kandydatów określonej listy.

3. Wyborca ma prawo skreślenia poszczególnych kandydatów listy, na którą głosuje.

4. Następnie wyborca wkłada kartę do głosowania do koperty, podchodzi do urny i w

obecności komisji wrzuca kopertę do urny.

Art. 55

Ułomni lub niepiśmienni mogą korzystać przy głosowaniu z pomocy innych osób.

Art. 56

1. Głosowania przerywać nie wolno, gdyby wskutek nadzwyczajnych wydarzeń czynności wyborcze były na czas przejściowy uniemożliwione, obwodowa komisja wyborcza może przedłużyć je lub od-

roczyć do dnia następnego. Zarządzenie o tym powinno być natychmiast przesłane do władomości prezydium właściwej ze względu na siedzibę obwodowej komisji wyborczej rady narodowej oraz podane do publicznej wiadomości w sposób przyjęty w danej miejscowości.

2. W razie przerwania głosowania komisja opieczętowała urnę i oddaje ją do przechowania przewodniczącemu. Po podjęciu głosowania komisja stwierdza protokólnie, czy pieczęcie pozostały nienaruszone.

ROZDZIAŁ 10

Ustalenie wyników głosowania w obwodzie i okręgu

Art. 57

1. O godzinie 22 lub wcześniej, z chwilą oddania głosów przez wszystkich wyborców, przewodniczący obwodowej komisji wyborczej ogłasza zakończenie głosowania, po czym komisja przystępuje do ustalenia wyników głosowania w obwodzie.

2. Przy ustaleniu wyników głosowania mogą być obecni mężowie zaufania wyznaczeni przez organizację polityczną i społeczne, które w danym okręgu wyborczym zgłosiły listy kandydatów.

Art. 58

1. Przewodniczący otwiera urnę wyborczą po czym liczy znajdujące się w niej karty do głosowania.

2. Jednocześnie ustala się na podstawie spisu wyborców liczbę oddanych głosów.

3. Gdyby liczba kart do głosowania w urnie różniła się od liczby głosujących, komisja podaje w protokole przypuszczalną przyczynę tej niezgodności.

Art. 59

Po ustaleniu liczby kart do głosowania obwodowa komisja wyborcza przystępuje do obliczenia liczby głosów oddanych na kandydatów poszczególnych list.

Art. 60

1. Głos uważa się za oddany na nieskreślonych kandydatów listy, na którą wyborca głosował.

2. Jeżeli na karcie do głosowania nie umieszczono znaku przewidzianego w art. 54 ust. 2, albo gdy znak ten umieszczono przy dwu lub więcej listach, głos uważa się za oddany na nieskreślonych kandydatów tej listy, która wydrukowana jest na karcie jako pierwsza.

3. W przypadku, gdy liczba nieskreślonych kandydatów przewyższa liczbę posłów przy należną na dany okręg wyborczy, głos uważa się za oddany na nieskreślonych kandydatów, których nazwiska zamieszczono na karcie do głosowania w pierwszej kolejności.

Art. 61

1. Nieważne są karty do głosowania:

- 1) inne, aniżeli urzędowo ustalone (art. 46),
- 2) nie opatrzone pieczęcią okręgowej komisji wyborczej.

2. Dopisanie poszczególnych nazwisk nie wpływa na ważność karty.

Art. 62

1. Obwodowa komisja wyborcza sporządza protokół głosowania.

2. W protokole należy wymienić:

- 1) uprawnionych do głosowania,
- 2) oddanych głosów,
- 3) głosów nieważnych,
- 4) głosów ważnych,
- 5) głosów ważnie oddanych na poszczególnych kandydatów.

3. Protokół głosowania sporządza się w dwóch egzemplarzach według wzoru ustalonego przez Radę Państwa.

4. Protokół podpisują wszystkie osoby wchodzące do obwodowej komisji wyborczej, obecne w chwili sporządzenia protokołu.

5. Mężom zaufania (art. 57 ust. 2) przysługuje prawo wnie sienia uwag do protokołu z wymienieniem konkretnych zarzutów.

Art. 63

1. Przewodniczący obwodowej komisji wyborczej przesyła niezwłocznie jeden egzemplarz protokołu głosowania w zabezpieczonej kopercie do okręgowej komisji wyborczej.

2. Karty do głosowania (osobno ważne i nieważne) należy odłączać pieczęcią komisji i wraz z drugim egzemplarzem protokołu głosowania, zaświadczeniami, o których mowa w art. 31 i 32 oraz spisem wyborców — przesyłać niezwłocznie do prezydium rady narodowej (miejscowej, dzielnicowej, osiedla, gromadzkiej). Prezydium rady narodowej przechowuje te materiały do czasu otrzymania dalszych zarządzeń Rady Państwa.

Art. 64

1. Na podstawie protokołów otrzymanych od obwodowych komisji wyborczych okręgowa komisja wyborcza ustala wynik głosowania w okręgu.

2. Przy ustaleniu wyników głosowania mogą być obecni mężowie zaufania, wyznaczeni przez organizację polityczną i społeczne, które w danym okręgu wyborczym zgłosiły listy kandydatów.

Art. 65

Okręgowa komisja wyborcza sporządza protokół obejmujący dla całego okręgu zestawienie:

- 1) osób uprawnionych do głosowania,
- 2) oddanych głosów,
- 3) głosów nieważnych,
- 4) głosów ważnych,
- 5) głosów ważnie oddanych na poszczególnych kandydatów.

Art. 66

1. Protokół (art. 65) sporządza się w dwóch egzemplarzach.

2. Protokół podpisują wszystkie osoby wchodzące do okręgowej komisji wyborczej, obecne w chwili sporządzenia protokołu.

3. Mężom zaufania (art. 64 ust. 2) przysługuje prawo wnie sienia uwag do protokołu z wymienieniem konkretnych zarzutów.

4. Wzór protokołu ustali Rada Państwa.

Art. 67

1. Przewodniczący okręgowej komisji wyborczej przesyła niezwłocznie jeden egzemplarz protokołu w zabezpieczonej kopercie do Państwowej Komisji Wyborczej.

2. Drugi egzemplarz protokołu wraz z protokółami głosowania obwodowych komisji wyborczych i innymi materia-

łami z przeprowadzonych wyborów — należy niezwłocznie przesyłać do prezydium wojewódzkiej (m. st. Warszawy i m. Łódź) rady narodowej. Prezydium rady narodowej przechwytuje te materiały do czasu otrzymania dalszych zarządzeń Rady Państwa.

Art. 68

Państwowa Komisja Wyborcza ustali tryb przekazywania protokołów oraz innych materiałów z głosowania przeprowadzonego w obwodach, utworzonych dla składu jednostek wojskowych.

ROZDZIAŁ 11

Ustalenie i ogłoszenie wyników wyborów

Art. 69

1. Po otrzymaniu protokołów od wszystkich okręgowych komisji wyborczych Państwowa Komisja Wyborcza ustala wyniki wyborów w całym państwie według okręgów wyborczych.

2. Za wybranych uważa się kandydatów, na których w okręgu wyborczym oddano najwięcej ważnych głosów, jeżeli każdy z nich otrzymał więcej niż połowę (bezwzględna większość) ważnych głosów, przy czym liczba wybranych nie może przewyższać liczby posłów przypadającej na dany okręg wyborczy.

3. W przypadku, gdy dwu lub więcej kandydatów otrzymało równą liczbę głosów, a uzniecie wszystkich tych kandydatów za wybranych spowodowałoby przekroczenie liczby posłów przypadającej na dany okręg, o wyborze decyduje kolejność zamieszczenia kandydata na karcie do głosowania.

Art. 70

Państwowa Komisja Wyborcza ogłasza w Monitorze Polskim wyniki wyborów do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej niezwłocznie po ich ustaleniu.

ROZDZIAŁ 12

Ważność wyborów

Art. 73

1. Wybory unieważnia się, jeżeli dopuszczono się przy nich przestępstw przeciw głosowaniu w sprawach publicznych lub naruszania istotnych przepisów niniejszej ustawy, a przestępstwa te lub naruszenia przepisów mogły wywrzeć istotny wpływ na wynik wyborów.

2. Wybory unieważnia się w tym okręgu lub obwodzie, w którym powstała przyczyna nieważności.

Art. 74

O ważności wyborów rozstrzyga Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w trybie ustalonym uchwałą Sejmu.

Art. 75

Unieważniając wybory, Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej unieważnia mandaty pochodzące z tych wyborów, a Rada Państwa zarządza w granicach unieważnienia ponowne wybory lub podjęcie niektórych czynności wyborczych, wskazując czynność, od której należy ponowić postępowanie wyborcze.

Art. 76

1. Wygaśnięcie mandatu pośła następuje wskutek:

- 1) śmierci,
- 2) zrzeczenia się mandatu,
- 3) utraty prawa wybieralności,
- 4) odwołania pośła przez wyborców.

2. Tryb odwołania pośła przez wyborców określa osobna ustawa.

3. Wygaśnięcie mandatu stwierdza Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Art. 77

1. W razie wygaśnięcia mandatu pośła Sejm na najbliższej sesji może na wniosek organizacji, która zgłosiła kandydata, podjąć uchwałę o wstąpieniu na jego miejsce kandydata zgłoszonego na tej samej liście (art. 37), jeżeli kandydat ten uzyskał w wyborach kolejno największą liczbę głosów, otrzymał więcej niż połowę (bezwzględna wię-

Art. 78

kszość) ważnych głosów i nie stracił wybieralności.

2. Frzepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku wygaśnięcia mandatu na skutek odwołania pośła.

Art. 79

1. Jeżeli Sejm nie podjął uchwały określonej w art. 77 ust. 1 a skutkiem wygaśnięcia mandatu liczba mandatów nie obsadzonych w danym okręgu wynosi co najmniej 1/3 i do wpływu kadencji Sejmu pozostałe co najmniej 6 miesięcy — Rada Państwa zarządza wybory uzupełniające.

2. Wybory uzupełniające odbywają się w trybie przewidzianym niniejszą ustawą.

Art. 79

Wybory uzupełniające przeprowadza się również w przypadku zarządzenia głosowania w sprawie odwołania pośła przez wyborców.

(Ciąg dalszy na str. 6)

Cale społeczeństwo Rzeszowszczyzny udziela pełnego poparcia nowemu kierownictwu partii

Zespolimy nasze siły dla realizacji programu partii

Rezolucja POP przy KP PZPR w Debicy woj. rzeszowskiego, uchwalona na zebraniu w dniu 22 bm.

Zapoznając się z obradami VIII Plenum KC PZPR popieramy słuszną linię partii, wytyczoną przez nowe kierownictwo partii z tow. Gomułką na czele. W pełni popieramy politykę dalszej demokratyzacji życia partyjnego i państwowego w naszym kraju. Stoimy na gruncie dalszego rozwijania i umocnienia więzów przyjaźni z ZSRR i całym obozem pokoju przy całkowitym przestrzeganiu leninowskich zasad życia partyjnego, równouprawnienia i wzajemnej szczerości. Przyjmujemy za słuszną analizę sytuacji politycznej i gospodarczej w naszym kraju dokonaną przez I sekretarza KC PZPR tow. Gomułkę. Skupiamy wokół zadań wysuniętych na VIII Plenum stanowiących bar dziej niż dotychczas zwarem na jednolitym froncie z całym narodem do walki o szwabsze zbudowanie socjalizmu w naszym kraju.

W rezolucji załogi Dębickich Zakładów Przemysłu Gumowego m. in. czytamy:

Stoimy zdecydowanie na

stanowisku dalszego umocnienia więzów przyjaźni z ZSRR, Chinami i krajami demokratycznej ludowej oraz współpracy bratnich robotniczych partii na zasadach internacjonalizmu proletariackiego, na zasadzie równości. Z radością powitaliśmy naprawienie krzywd, które w przeszłości zostały popełnione, a ludzie

niesłusznie odsunęci od działalności politycznej. Witamy powrót do kierownictwa partyjnego Władysława Gomułki i innych towarzyszy.

Załoga zapewnia Komitet Centralny partii, że zdecydowanie powiększy swój wysiłek w kierunku zespolenia sił wokół partii i nowych zamierzeń.

Komitet Centralny PZPR tow. Władysław Gomułka

„Załoga Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego w Debicy, zebrana na uroczystej masowce w dniu 22. X. 1956 r. przyjęła z radością wiadomość o wyborze nowego Biura Politycznego KC PZPR z tow. Gomułką na czele. Oceniła sytuację ekonomiczną i polityczną w naszym kraju oraz analizę realizacji planu 6-letniego, za wartość w przemówieniu tow. Wiesława uważamy za słuszną i prawdziwą. Odsłonięcie przed całym narodem pełnej, choć gorzkiej prawdy błędów przeszłości jest dla nas dowodem siły naszej partii i gwarancją, że stoimy w prze-

cedniu lepszego jutra. Zdecydowanie opowiadamy się za współpracą i przyjaźnią ze Związkiem Radzieckim oraz krajami demokracji ludowej, za przyjaźnią z partiami robotniczymi i komunistycznymi całego świata, za współpracą gospodarczą z narodami miłującymi pokój, na prawach równego z równym. Zapowiedź rehabilitacji wszystkich, którzy w wyniku wypadków skierowali do pracy w gospodarstwach, Nadzór administracyjny nad PGR powierzyć radom narodowym. Wydaje się słusznym, jeżeli w niedługim czasie likwidowane zostanie ministerstwo PGR i ministerstwo skupu. Funkcje bowiem obu tych ministerstw przejąć może ministerstwo rolnictwa.

Popieramy te głosy w dyskusji, które sprzeciwiają się uchwałom w sprawie zakazu przyjmowania do pracy w przemyśle młodzieży ze wsi.

Z całym zaufaniem przyjmujemy nowe kierownictwo partii. Jesteśmy całym sercem za dalszym umacnianiem przyjaźni ze Związkiem Radzieckim, ale uważamy równocześnie, że nasza suwerenność narodowa nie może być poddawana jakimkolwiek ograniczeniom.

Liczymy się z tym, że proces demokratyzacji i związane z nim zadania gospodarcze wymagają dużego wysiłku ze strony całego społeczeństwa, a w tym i młodzieży. Tymczasem organizacja ZMP w takim stanie w jakim jest obecnie nie jest zdolna wziąć aktywnego udziału w toczącej się walce. W tym celu potrzebne jest przywrócenie rewolucyjnego oblicza naszej organizacji ZMP.

Pracownicy parowozowni PKP w Rozwadowie uchwalili w dniu 22 bm. rezolucję wyrażającą zadowolenie z wyboru tow. Wł. Gomułki na I sekretarza KC PZPR. Deklarują oni pełne poparcie dla nowego kierownictwa partii.

Szeroko dyskutując o Plenum załoga Fabryki Firanek w Skopaniu. Szczególną otuchą napędza ją fakt, że nowe kierownictwo partii poszło do narodu z prawdą, która przed tym często była fałszowana i ukrywana.

Przedstawiciele prasy radzieckiej do Warszawy w celu bezpośredniej, szczerzej wymiany poglądów. Odpis listu Prezydium ZG SDP przesłało do redakcji „Prawdy” z prośbą o wydrukowanie.

Druk. Rzesz. Zakł. Graficzne S-7-722

List Prezydium ZG SDP do Związku Dziennikarzy Radzieckich

WARSZAWA (PAP). Prezydium Zarządu Głównego Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich przesłało w dniu 22 bm. list do Związku Dziennikarzy Radzieckich, protestujący przeciwko korespondencji, jaka ukazała się w „Prawdzie” z dnia 20 bm. pt. „Antysocjalistyczne wystąpienia na łamach prasy polskiej”. Jednocześnie Prezydium ZG SDP zaprosiło

W Leżajsku

aktyw ZMP uchwalili rezolucję, w której wyraża gotowość do zwiększenia udziału młodzieży w walce o przyspieszenie procesu demokratyzacji oraz w pracy nad uzdrowieniem sytuacji w ZMP.

W Mielcu

odbyła się wczoraj sesja PRN, na której radni uchwalili rezolucję, w której czytamy m. in.:

„Powiatowa Rada Narodowa w Mielcu wraz z całym społeczeństwem powiatu mieleckiego popiera w całej rozciągłości program nakreślony przez Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Powiatowa Rada Narodowa w Mielcu popiera te uchwały, gdyż wyrażają one wolę narodu, są początkiem wielkich zmian politycznych i gospodarczych mających na celu wprowadzenie pełnej socjalistycznej demokracji i zapewnienia szerokiego udziału mas pracujących w kontroli i zarządzaniu gospodarką narodową.

Zapewniamy równocześnie Komitet Centralny, że uczynimy wszystko, co w naszej mocy, aby wywiązać się z nałożonych na nas zadań, by przyspieszyć wzrost stopy życiowej naszego społeczeństwa”.

W Przemyślu

w dniu wczorajszym w fabryce maszyn do sżycia „Polna” w Przemyślu odbyła się masówka z udziałem całej załogi.

Robotnicy zabierający głos w dyskusji w pełni solidaryzowali się z uchwałami VIII Plenum KC, wyrażając pełne poparcie dla nowego kierownictwa partii.

Aby zadokumentować swą wolę poparcia dla partii postanowili przeprowadzić dodatkowo 3 godziny w najbliższą sobotę i uzyskane kwoty z ponadplanowej produkcji przeznaczyć na potrzeby budownictwa mieszkaniowego w Przemyślu.

W Tarnobrzegu

z wielkim zadowoleniem przyjęło społeczeństwo powiatu wiadomość o przebiegu i wynikach VIII Plenum KC PZPR.

Pracownicy parowozowni PKP w Rozwadowie uchwalili w dniu 22 bm. rezolucję wyrażającą zadowolenie z wyboru tow. Wł. Gomułki na I sekretarza KC PZPR. Deklarują oni pełne poparcie dla nowego kierownictwa partii.

Szeroko dyskutując o Plenum załoga Fabryki Firanek w Skopaniu. Szczególną otuchą napędza ją fakt, że nowe kierownictwo partii poszło do narodu z prawdą, która przed tym często była fałszowana i ukrywana.

PROJEKT NOWEGO PRAWA WYBORCZEGO NA KOMISJI SEJMOWEJ

20. X. 1956 r. zakończyło się posiedzenie Sejmowej Komisji do rozpatrzenia sprawy zmian w ordynacji wyborczej do Sejmu PRL oraz do opracowania ustaw o odwołalności posłów i radnych. CAF — fot. Baranowski

Projekt ordynacji wyborczej do Sejmu PRL

(Ciąg dalszy ze str. 5)

ROZDZIAŁ 14

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 80

Koszty związane z wyborami pokrywa się z budżetu państwa.

Art. 81

Pisma w sprawach wyborczych wolne są od opłat skarbowych.

Art. 82

1. Członkowie komisji wyborczych otrzymują zwrot kosztów podróży, jeżeli mieszkających poza miejscem urzędowania komisji.
2. Wysokość kosztów podróży oraz zasady ich pokrywania i wypłaty ustali Prezes Rady Ministrów.

Art. 83

Uprawnienia ministra obrony narodowej, o których mowa w art. 26 ust. 2, przysługują w stosunku do wojsk we wewnętrznym ministrowi spraw wewnętrznych.

Art. 84

Kto dopuszcza się przestępstw przeciwko głosowaniu w sprawach publicznych podlega karom przewidzianym w Kodeksie Karnym.

Art. 85

1. Czynności wyborcze dokonane w związku z wyborami do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej drugiej kadencji na podstawie przepisów ustawy z dnia 1 sierpnia 1952 r. — ordynacji wyborczej do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — pozostają w mocy.

2. Dla przeprowadzenia tych wyborów termin ogłoszenia uchwał w przedmiocie ilości, granic i numerów obwodów głosowania oraz siedzib obwodowych komisji wyborczych jak również termin powołania okręgowych komisji wyborczych ustala się na dzień 1 listopada 1956 r.

Art. 86

Poseł na czas trwania mandatu poselskiego otrzymuje na swój wniosek bezpłatny urlop w zakładzie pracy, w którym jest zatrudniony. W zakresie uprawnień uzależnionych od ciągłości pracy, okres tego urlopu zalicza się do okresu pracy.

Art. 87

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Zniesienie poufnych opinii

Uchwała Prezydium Rządu

Na wniosek CRZZ, Prezes Rady Ministrów wydał 13 bm. zarządzenie likwidujące wydawanie poufnych opinii, jako sprzeczne z zasadami jawności życia społecznego w państwie ludowym. Tekst zarządzenia publikuje „Monitor Polski” z dn. 19 bm. (Nr 86).

W myśl zarządzenia zabrania się wydawania przez zakłady pracy poufnych opinii o pracownikach w związku z rozwiązaniem stosunku pracy, bez względu na formę opinii (pisemną, ustną, telefoniczną).

Opinię o pracowniku w związku z rozwiązaniem stosunku pracy wydaje zakład pracy wyłącznie na żądanie pracownika na piśmie i do jego rąk. Okresowe charakterystyki zakładu udostępnia do wglądu zainteresowanemu pracownikowi. Znajdujące się w aktach osobowych opinie zakład winien ujawnić pracownikowi, a opinie wydane przez inne zakłady pracy lub instytucje należy zniszczyć, o ile pracownik nie wyrazi zgody na pozostawienie ich w aktach.

Opinie o pracowniku lub byłym pracowniku sporządza zakład przy udziale lub w uzgodnieniu z przedstawicielem rady zakładowej (miejscewej) lub delegata związkowego. W wypadku różnicy zdań między zakładową a radą zakładową (miejscową) lub delegatą związkowego, o treści opinii decyduje kierownik jednostki nadrzędnej w uzgodnieniu z nadrzędną instancją związkową.

Pracownik lub były pracownik, który uważa opinię wystawioną przez zakład pracy za krzywdzącą, może odwołać się w terminie 4-dniowym o sprostowanie do kierownika jednostki nadrzędnej.

Kierownicy jednostek nadrzędnych są obowiązani pociągać do odpowiedzialności służbowej kierowników podległych zakładów za naruszenie przepisów zarządzenia.

Zarządzenie nie dotyczy:
— opinii o pracownikach wydawanych dla celów postępowania karnego na żądanie sądów, prokuratorów oraz organów śledczych i dochodzeniowych;
— opiniowania dyrektorów departamentów w ministerstwach i równorzędnych;
— opiniowania żołnierzy, funkcjonariuszów bezpieczeństwa publicznego i Milicji Obywatelskiej oraz służby Więziennej.

Zarządzenie weszło w życie z dn. 19 bm. . . .

Ten sam numer „Monitora Polskiego” przynosi Zarządzenie Prezesa Rady Ministrów z dn. 13 bm. w sprawie zatwierdzenia cenników na montaż maszyn i urządzeń przemysłowych oraz Zarządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 26 września 1956 roku w sprawie upoważnienia jednostek handlowych do udzielania zamówień na dostawy roboty w zakresie artykułów przemysłowych chałupnikom, osobom wykonującym przemysł domowy lub ludowy oraz rzemieślnikom.

wg. „Trybuny Ludu”.

List młodzieży radymniańskiej do Komitetu Centralnego PZPR

Delegaci na III Powiatową Konferencję sprawozdawczą wyborczą ZMP uchwalili list do KC PZPR, w którym m. in. czytamy:

„Z wielkim zadowoleniem przyjęliśmy referat wygłoszony przez tow. Gomułkę na VIII Plenum KC o sprawach politycznych i gospodarczych. Żyjemy całkowitą nadzieją, iż wyniki obrad Plenum będą przełomowym momentem w ustaleniu kierunków polskiej drogi do socjalizmu w naszym kraju. Dotychczasowy system scentralizowanego zarządzania nie przyczynił się do rozwoju naszej gospodarki. Społeczeństwo nie było gospodarzem swojego terenu.

Przedstawiamy Komitetowi Centralnemu nasz pogląd na

niektóre sprawy gospodarcze powiatu radymniańskiego. W całej rozciągłości popieramy i zobowiązujemy się brać jak najaktywniejszy udział w walce o zdrowy, oparty na zasadach dobrowolności ruch spółdzielczości produkcyjnej — ale nie zgadzamy się z dalszym istnieniem spółdzielni słabych, nie rokujących dobrych nadziei rozwoju.

Uważamy również, że sytuacja w PGR, których na naszym terenie jest 17 musi w najbliższym czasie ulec zasadniczej zmianie. PGR mogą być rentowne wówczas, jeżeli będą na własnym rozrachunku gospodarczym, a kierownictwo będzie sprawował samorząd robotniczy. Nasze propozycje w sprawie kwalifikowanej ka-

dry kierowniczej rolnictwa są następujące:

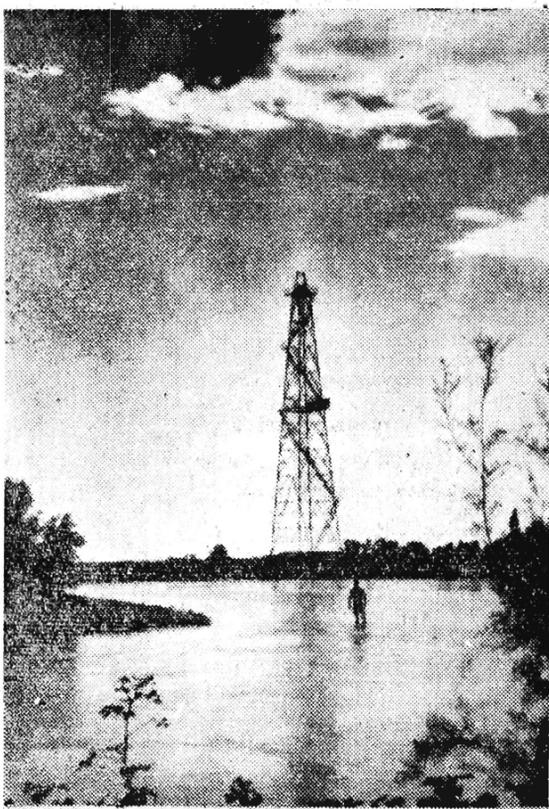
— Od 1 stycznia 1957 r. zlikwidować wojewódzki zarząd PGR, zjednoczenia i zespoły PGR. Fachowców z tych urzędów skierować do pracy w gospodarstwach. Nadzór administracyjny nad PGR powierzyć radom narodowym. Wydaje się słusznym, jeżeli w niedługim czasie likwidowane zostanie ministerstwo PGR i ministerstwo skupu. Funkcje bowiem obu tych ministerstw przejąć może ministerstwo rolnictwa.

Popieramy te głosy w dyskusji, które sprzeciwiają się uchwałom w sprawie zakazu przyjmowania do pracy w przemyśle młodzieży ze wsi.

Z całym zaufaniem przyjmujemy nowe kierownictwo partii. Jesteśmy całym sercem za dalszym umacnianiem przyjaźni ze Związkiem Radzieckim, ale uważamy równocześnie, że nasza suwerenność narodowa nie może być poddawana jakimkolwiek ograniczeniom.

Liczymy się z tym, że proces demokratyzacji i związane z nim zadania gospodarcze wymagają dużego wysiłku ze strony całego społeczeństwa, a w tym i młodzieży. Tymczasem organizacja ZMP w takim stanie w jakim jest obecnie nie jest zdolna wziąć aktywnego udziału w toczącej się walce. W tym celu potrzebne jest przywrócenie rewolucyjnego oblicza naszej organizacji ZMP.

W CHINACH

Na zdjęciu: W okręgu naftowym Karamai.

Fot. — CAF